Det nye stavspræsidenskab

Både store og små var der

Br. og søster Dallin Oaks, br. og søster Bo Wennerlund, br. og søster Theodor Burton, ældste Mark E. Petersen, br. og søster Roger Hansen

Stavskonf., ældste Mark E. Petersen taler her med Eddi Karnil forud for mødet

Stående synger medlemmerne ved Stavskonferencen i Aarhus

DANSK UNGDOMSSTÆVNE

Silkeborg 27. juni — 1. juli 1978

1. dag — tirsdag.

150 unge mellem 14-18 år mødtes i år i Silkeborg til 5 uforglemmelige dage, hvor man sammen skulle dyste i sport — roadshow — sang — musik — dans — work-shop — kort sagt opbygge et fællesskab både timeligt og åndeligt.

Stævnet var henlagt til Balleskolen — (4 km fra byen i en dejlig natur). En dejlig moderne skole med alle de faciliteter man kunne ønske sig til afholdelse af et sådant stævne.

Vi ankom i silende regn og blev registreret, og efter velkomst var eftermiddagen henlagt til øvelser til kor — musical m.m.

Efter fælles middag havde vi en "lær hinanden at kende aften", hvor vi dansede folkedanse fra forskellige lande, sang forskellige sanglege og sluttede aftenen med dans. Alt fortræffeligt arrangeret af broder Johan Grabe fra Esbjerg.

2. dag — onsdag.

Vågnede op til dejligt solskin, og efter fælles morgensamling og morgenmad blev vi afhentet af bussen til svømmehallen, hvor vi i de næste 3 timer afviklede svømmekonkurrencer og også fik tid til uformel badning.

Vendte friske og sultne hjem til skolen til "tag selv frokostbord".

Eftermiddagen var henlagt til atletik, hvor vi fik gode resultater i både højdespring — længdespring — 80 m, 400 m samt 800 m løb for drenge og piger.

Senere begav vi os til festsalen, hvor vi denne aften så fortræffeligt roadshow fra både Jylland -Fyn samt Sjælland. Emnerne var up to date — nemlig: *Det er mælk, det er ny energi og Det er dansk, det er dejligt.*

Vi sluttede den virkelig gode aften med dans arrangeret af København stav.

3. dag — torsdag.

Torsdagen var henlagt til udflugt som gik med båd fra Silkeborg gennem de skønne kanaler og søer til Himmelbjerget som vi alle (næsten) elegant travede op ad til samlingsstedet, hvor en smørrebrødsvogn ventede os med lækker mad og sodavand til alle.

Sulten godt stillet, var alle nu parate til at lege både sækkeløb (selv lederne deltog i den skrappe dyst) — tovtrækning m.m.

Ved 15 tiden vendte vi tilbage til båden som ventede os, og sejlede godt trætte hjem til Silkeborg.

Om aftenen samledes vi på det dejlige sommeretablissement *Skovbakken* til stort "tag selv bord". Alle var festklædte, og som hædergæster havde vi broder Bo Wennerlund med hustru fra Sverige.

Efter middagen havde vi en virkelig fornøjelig aften, hvor alle var ude at danse. Der var nemlig tilrettelagt specielt danseprogram med præmier (godteposer) som gjorde at alle kom på gulvet. Det gode orkester var med til at skabe en god stemning hele aftenen, og vi sluttede med "dagens tanke" og bøn kl. 23,30 og kørte hjem til skolen, hvor der forbavsende hurtigt blev roligt for natten.

4. dag — fredag.

Vågnede igen op til en dejlig morgen, hvor *alle* var samlet til morgensamling kl. 8,00 ligesom de andre dage. Broder Bo Wennerlund talte denne morgen til de unge om velsignelserne ved at tage på en mission og bar dejligt vidnesbyrd angående disse ting.

Formiddagen blev brugt til volleyball for piger, som kæmpede drabeligt mod hinanden, samt drengene, som kæmpede bravt om førstepladsen i fodbold.
Banen var godt fedtet efter natteregn, så mange kom hjem med en sort trøje.
Efter frokost havde vi workshop hele eftermiddagen, og det var set hen til af mange.
Alle deltagere havde tilmeldt sig de forskellige workshops — såsom: sy nederdele — lave bogbind — perlesyning — læderarbejde — smalfilm — guitarspil — karte og spinde — jazzballet — filtarbejde og orienteringsløb, og det var virkelig interessant at se den store iver hvormed alle gik op i deres forskellige workshops.
Nu glædede vi os jo alle til at se musicalen *Solstrejf*, som alle havde talt om i lang tid, og vi blev ikke skuffet i vore forventninger. Det var en virkelig oplevelse at se denne musical og det budskab den bragte. Alt blev tilrettelagt og iscenesat af br. Palle Hatting og br. Erik Andersen.
Som optakt til *Solstrejf* fik vi optræden bestående af folkedans og moderne dans fra mission og stav som høstede et stort bifald.

Den dejlige aften sluttede med sang og bøn kl. 22,30.

5. og sidste dag — lørdag.
Denne sidste dag vågner man op med lidt vemod. Det har været 5 dejlige, opbyggende dage sammen med vore unge, og efter morgenbord samledes vi alle til et sidste møde som formede sig som et vidnesbyrdsmøde, hvor mange af vore unge trådte frem og bar vidnesbyrd om evangeliets sandheder og alt som kirken og stævnet havde betydet for dem.
Tiden var desværre for kort, da alle fra København skulle tidligt hjem til arrangeret lørdag aften.

Vi sagde farvel og på gensyn til fællesnordisk stævne næste år, igen et minde rigere om et dejligt stævne som havde opbygget os alle.
Vi ønsker at rette en tak til alle jer unge samt lederne, som har hjulpet os med tilrettelæggelsen af dette års ungdomsstævne og håber på et gensyn i 1979.

Kærlig hilsen —
Grete og Henry Haupt.

DET NYE STAVSPRÆSIDENTSKAB I AARHUS STAV

I midten ses stavspræsident Knud B. Andersen, til venstre Karl Ove Ilskov, 1. rågiver, til højre Niels Ove Andersen, 2. rådgiver

GUDS FOLK

Nu da søster Burton og jeg har bosat os i Europa, er det godt at være tilbage igen. Det er vidunderligt igen at kunne møde så mange venner og med-hellige, som vi igennem årene har lært at holde af.

Siden vi er kommet tilbage har vi haft det privilegium at kunne mødes med det europæiske folk i Tyskland, Schweiz, Norge og Danmark, og ligeledes med de tre stave for amerikanske soldater i Europa. Vi ser nu med spændt forventning frem til at kunne møde resten af vore hellige, og at kunne gentage hvad vi tidligere har sagt, "Vi elsker det europæiske folk".

Jeg kan høre nogle af jer sige, "Men ældste Burton, der eksisterer ikke noget europæisk folk. Der findes østrigere og schweizere, eller danskere og nordmænd. Der findes finner og polakker og ungarere, men der findes ikke noget der hedder et europæisk folk. Du kan ikke klassificere hollændere og belgiere, som et folk. Du kan ikke sætte spanierne, portugiserne og italienerne i en gruppe. Franskmændene og tyskerne er ligeså forskellige fra hinanden som dag og nat. De har ikke fælles opfattelser eller traditioner og taler fuldstændig forskellige sprog. At tale om et europæisk folk er lige så urealistisk som at sige at amerikanere og englændere er det samme folk. Der findes ikke noget sådant europæisk folk."

Alt hvad jeg kan svare er, at et sådant folk eksisterer der faktisk. Der findes et europæisk folk. Jeg kan citere fra skriften for at vise det. Peter skrev følgende i sit første brev til en gruppe mennesker der betragtede hinanden som "fremmede".

"Men I er en udvalgt slægt, et kongeligt præsteskab, et helligt folk, et ejendomsfolk, for at I kan forkynde hans guddomskraft, som kaldte jer fra mørket til sit underfulde lys.

I, som før ikke var et folk, men nu er Guds folk, I, som ikke fandt barmhjertighed, men nu har fundet barmhjertighed." (1. Peter 2:9-10)

Jeg fastholder derfor at der findes et europæisk folk. I hellige som bor i Europa, som før ikke var et folk, er nu i sandhed blevet et folk. I er blevet Guds folk. I har nu det samme ideal — at følge Jesus. I har samme skik, at prøve på at leve fredeligt sammen som brødre og søstre. I har et fælles sprog — kærlighedens sprog. Så søster Burton og jer hilser jer som et storslået folk og vi kan ærligt sige "Vi elsker jer".

I slutningen af juni mødtes nogle af stavspræsidentskaberne i Frankfurt, Tyskland, for at blive undervist af ældste Henry B. Eyring, kirkens vicekommissionær for uddannelse. Vi hørte ham holde foredrag om forretningsfremgangsmåder og kirken. Han udfordrede os til både som personer og kirkeledere at følge hovedreglen for alle succesrige foretagender. Samtidig opfordrede han os imidlertid til at anvende Guds princip-per på denne regel. Forretningsverdenes hovedregel er: enhed. Medmindre enhver i en virksomhed nøjagtigt kender hovedformålet med virksomhedens organisation, og overfører det på alt hvad han udfører for denne virksomhed, vil og kan denne virksomhed ikke få succes. Der skal være et centralt, samlende mål imod hvilket virksonheden er rettet. Enhver der arbejder for denne virksomhed må vide hvad virksomhedens mål er, og arbejde henimod dets gennemførelse.

Lad os anvende denne tanke på os selv og vores religion. Vi har ét centralt mål i vores kirke. Der er også mange bi-mål, men der er et altoverskyggende samlende

mål, mod hvilket alle andre peger. Jesus udtalte sig om dette mål med følgende ord:
"Thi se, dette er min gerning og herlighed — at tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket." (Moses 1:39)
Jesus har fuldført den første del af sit arbejde. På grund af hans virke vil hele menneskeheden blive frelst. Det vil sige, på grund af hans nåde vil vi alle opnå udødelighed, idet vi alle vil opstå og leve igen.
Vi behøver ikke så meget som løfte en finger for at opnå den form for frelse. Ved hans forsonings nåde, har Jesus Kristus skænket udødelighedens velsignelse til hele menneskeheden, som I kan læse i det følgende skriftsted:
"Thi ligesom alle dør i Adam, således skal også alle levendegøres i Kristus." (1. Kor. 15:22)

Forsoningens princip omfatter dog mere end blot udødelighed eller frelse fra død. Jesus ønsker at vi også skal have evigt liv, hvilket er den form for liv han nyder i Guds, hans Evige Faders nærvær. Denne form for tilværelse kaldes ophøjelse, og opnås ikke blot ved Jesu Kristi nåde, men også ved vort arbejde på at være lydig mod Gud i at holde hans befalinger.

Det er det videregående arbejde Jesus Kristus nu er beskæftiget med. I dette arbejde bliver vi medarbejdere. Således at det altoverskyggende, og samlede mål for alt hvad vi foretager os, som kirke og som folk, er at ophøje det enkelte menneske og gøre det muligt for en person til sidst at komme tilbage og leve i Guds, den Evige Faders nærvær. Det er hvad der menes, når der tales om at få en fylde af glæde.
Hver gang vi møder et menneske, hvadenten det er medlem eller ej skulle vi afspejle denne centrale tanke. Den måde vi behandler vore hustruer, mænd og børn på, bør være baseret på den enkeltes ophøjelse. At leve i fred med venner og naboer, at holde os selv moralsk rene, at gøre vort daglige arbejde, at betale vores gæld, at holde en tale i kirken, at undervise en klasse, at gøre sit arbejde som besøgslærerinde, at være en hjemmelærer i de helliges hjem, at gøre missionærarbejde, eller at gøre de ting vi gør i hjemmet, på arbejde, i skolen, eller på sportspladsen skulle have at gøre med denne grundlæggende tanke, ikke blot skal vi arbejde på vores egen ophøjelse men også på vores næstes ophøjelse.

I sit resumé gav ældste Eyring os denne alvorlige udfordring:

"En fremmed skulle være i stand til at komme til ethvert af kirkens møder, og vide at kirken er sand på grund af den måde hvorpå menneskene i kirken viser kærlighed mod hinanden."

Det er af den grund at søster Burton og jeg siger til jer, at vi elsker jer europæiske folk. Måske var det forkert af mig i begyndelsen at bruge ordet "europæiske" der så let kunne misforstås. Jeg talte imidlertid til jer som et europæisk folk der i virkeligheden er Guds folk. Før eksisterede I ikke som et folk, men det gør I nu. Før var I amerikanere, belgiere, czekere, danskere, franskmænd, hollændere, italienere og sådan videre. Nu er I Guds folk. Før talte I med forskellige sprog, men nu taler I med broderkærlighedens forenende sprog. Det er et sprog som alle mennesker kan forstå og værdsætte. Hvis vi alle talte det sprog ville vi ikke kunne bygge kirkebygninger hurtigt nok til at kunne huse alle de mennesker der ville ønske at slutte sig til en kirke af den slags.
Må jeg foreslå at vi alle fra nu af begynder hver dag med at bede på vores knæ, om at vores Himmelske Fader igennem dagen vil minde os om at vi er hans børn — hans sønner og døtre.

Lad os i vor tale og i alle vore handlinger huske på, at det er kirkens altoverskyggende mål at ophøje den enkelte. Lad os hver især prøve at nå dette mål, og lad os også hjælpe alle andre mennesker til at opnå den samme velsignelse.
Så brødre og søstre, søster Burton og jeg er glade for at være sammen med jer igen og vi sender jer vores inderlige kærlighed. Må vores samarbejde med jer gennem disse år være varmt og venligt og i overensstemmelse med den broderlige kærligheds ånd.

Theodore M. Burton
Områdetilsynsførende — Mellemeuropa

Indianerne HAR været her!

I dagene fra den 29. juni til den 10. juli havde Danmark besøg af vaskeægte indianere eller lamaniter som vi efterhånden lærte at kalde dem.

Det var The Lamanite Generation som var inviteret herover for at medvirke ved årets Rebildfest. De kom fra Brigham Young University med deres leder Janie Thomson i spidsen og besøgte mange steder i Danmark.

Foruden Rebild blev det til optræden i København (Københavns rådhus, City 2, Plænen i Tivoli, Friluftsscenen på Bakken, Stavsbygningen på Maglegårdsalle, Loppetorvet), Ålborg, Århus, Fredericia og Odense og sidst men ikke mindst for dronningen og prinserne i Marselisborg slotspark.

Vi der overværede deres optræden og fulgte dem på deres tur kan kun føle glæde ved at tænke tilbage på de ti-tolv dage de var her. Det var en gruppe unge mennesker vi kan være stolte over at have som repræsentanter for vor kirke. Deres optræden var både værdig og farvestrålende, rørende og tankevækkende, den vidnede om en kultur som det er værd at bevare og man kunne kun få større respekt for dette folk de repræsenterede.
Trods det at mange regnvejrsdage og kolde aftener lagde hindringer i vejen blev alle de planlagte opførelser gennemført. I Rebild regnede det desværre så meget tilsidst at festen måtte afbrydes inden lamanitterne fik vist sidste afdeling, men de formåede alligevel at præge avisernes billedsider. Det var kun billeder af indianerne man så.

INDIANERNE HOS DRONNINGEN

Dronningen i midten af billedet taler med Dallin Oaks.

Man står op for indianernes flagsang.

Alle morede sig over cowboys og indianere i Marselisborg Slotspark. Dronningen sidder under den hvide paraply.

Indianerdronninger på Bakken. Her optrådte de i ca. 45 minutter.

Ilddans på Bakken, København.

Bag scenen inden tæppet går i City 2, Tåstrup.

I Fredericia havde kommunen ofret 25.000 kroner på bygning af en tribune. Den (og indianerne) kom godt til sin ret med rådhuspladsen fyldt til sidste ståplads.

Ved modtagelsen på Københavns Rådhus tager overborgmester Egon Weidekamp imod gaver fra den besøgende gruppe.

Ved Rebild-festen overrakte Lamanite Generation dronning Margrethe et håndvævet indianertæppe med motivet UVEJR. Prins Henrik fik et par handsker. Chief John Maestos og hens squaw forestår overrækkelsen.

Mens solen endnu skinnede i Rebild.

Su'a fra Samoa.

Dronningen har lige fået et tæppe kaldet "uvejr" – og regnen kom.

Redaktørerne besvarer spørgsmål vedrørende

DET NYE FORMAT

Siden vi begyndte udgivelsen af de seksten udgaver af The International Magazines i dette nye kompakte format, er der kommet en række forskellige reaktioner fra hele verden. Nogle har reageret positivt, andre mere eller mindre neutralt. Og endnu andre har udtrykt mishag over det nye format. Mange læsere har spurgt, hvorfor vi har foretaget forandringen. Andre tvivler på om de får så meget for deres penge, som de gjorde før.

Vi kan simpelthen svare at vi foretog forandringen for at prøve at finde den bedst mulige balance mellem økonomi og kvalitet. Vi har aldrig ønsket at give dig andet end det *bedst mulige blad.* Vi har også ønsket at give dig *mest mulig blad* for pengene. Men disse udtalelser er ret generelle, så lad os betragte nogle konkrete tal og kendsgerninger, der kan besvare dine spørgsmål.

Hvor meget blad får du for dine penge? For at besvare dette spørgsmål, lad os da se, hvad der er sket med *Den danske Stjerne* gennem de sidste få år.

Fra 1967 da Unified Magazines startede til slutningen af 1975, bestod *Den danske Stjerne* af:

16 sider med konferencetaler (det varierede)

4 sider med materiale for børnene
4 sider med lokale nyheder
24 sider for voksne og unge
48 sider ialt pr. nummer (inkluderet konferencetaler)

Så i 1976 reducerede vi antallet af sider i et standardnummer til 32. Vi brugte siderne vi sparede til at producere 2 fuldstændige generalkonference-rapporter hvert år.

Standardudgaven så sådan ud:

4 sider for børn
4 sider for lokalt nyt
24 sider for voksne og børn
32 sider ialt i et normalt nummer (plus 2 store konference-udgaver pr. år)

Hvad med formatet? Hvorfor er børnenes sider og siderne med de lokale nyheder nu nummereret særskilt, det kunne se ud som om du får færre sider end før. Men her er hvordan et normalt nummer af bladet er sat sammen:

8 sider for børn (særskilt sektion)
4-8 sider med lokale nyheder (afhængig af størrelsen af den lokale deltagelse)
32 sider for voksne og unge
44-48 sider ialt pr. måned (plus et specielt nummer med 64 sider hvert år samt 2 store konference-rapporter)

Hvor meget faktisk læsestof får du i det nye format?

Når vi forbereder et nummer til oversættelse, tæller vi omhyggeligt antallet af bogstaver eller ord der indgår i teksten, så vi ved, hvor meget plads hver artikel kræver. Dette er den mest nøjagtige metode, vi kender til at bestemme tekstens omfang. For at være sikre på, at vi ikke udgav mindre læsestof i det nye format, gennemgik vi bogstavstællingerne for det materiale der er trykt eller som er planlagt at skulle trykkes i 1978, og dernæst sammenlignede vi resultaterne med resultaterne fra de tidligere år. Da vi lavede vore udregninger, lod vi børnenes materiale, de lokale nyheder og kon-

ferencetalerne ude af betragtning. Vi ønskede blot at se, hvor meget alment læsestof vi udgav for voksne og unge. Det følgende er resultatet af vores undersøgelser. Tallene viser antallet af bogstaver vi udsendte til oversættelse og udgivelse i *Den danske Stjerne.*

År	Alment læsestof	Konferencetaler	Ialt
1975	840.000	502.000	1.342.000
1976	920.000	1.090.000	2.010.000
1977	915.000 +)	975.000	1.890.000
1978	924.600	874.000	1.799.300

+) Dette tal er blevet korrigeret fordi vi i 1977 udgav tre numre (juli, august, november) med hver otte extra sider. Disse extra sider blev kun brugt det ene år.

Tallene i søjle 1 er de mest afslørende. De viser størrelsen af den faktiske tekst, som vi har trykt for voksne og unge i form af:
Budskaber fra Det øvrige Præsidentskab, Spørgsmål og svar, Mormon Journalen, doktrinære artikler, fiktiv litteratur, etc.
Antallet af de konferencetaler vi udgiver bestemmes af konferencernes størrelse. F.eks. blev der i 1977 ændret fra tre til to konferencedage, idet man udelod to sessioner.

Der er et par andre ting du burde vide om det nye format

1. Det sparer helt klart papir — næsten 25%. Derved spares der ikke blot penge, men vi bevarer også naturressourcerne.
2. I 1977 blev kun 1/3 af produktionsudgiften for de europæiske udgaver af The International Magazines dækket af abonementprisen, de resterende 2/3 af udgifterne blev dækket af kirkens fonds. Det nye format formindsker bladenes produktionsudgift med 10,5%, selv om siderne er i tofarvet tryk. Pengene der spares ved produktionen af de europæiske blade er tilstrækkelig til at kunne betale et helt års produktion af bladet i et område, hvor ingen af kirkens blade i øjeblikket udkommer. Pengene der spares fra alle seksten udgaver af International Magazines vil være nok til at man kan betale for bladets oversættelse til to eller tre nye sprog og udgive det i områder, hvor der i øjeblikket ingen blade udkommer.

Måske det vigtigste for dig at vide er, at vi ville aldrig have lavet denne forandring i formatet, hvis vi dermed ville have forringet bladets kvalitet eller kvantitet. Vi anser formatets forandring for at være en af de bedste måder vi kender til at kunne holde udgifterne nede og stadig kunne udgive et godt blad. Vi håber, at du kan se goderne ved det, og at du forstår, at vi tænker på dig som en broder eller en søster, der fortjener de største anstrengelser, og at du derfor vil være tålmodig og bære over med os.

NYT PROGRAM FREMMER TEMPELARBEJDET

Et nyt program for udsøgningen af navne forventes at bevirke en eksplosionsagtig effektivitet i tempeldistrikterne verden over.

Firegenerationsprogrammet, som opfordrer alle kirkens medlemmer til at udfylde og indsende firegenerationsanetavler og familieskamaer til genealogisk af-

deling, skal virke parallelt med dette udsøgningsprogram. Præsident Spencer W. kimball fremhævede vigtigheden af disse programmer i en tale ved generalkonferencen i april måned. Han sagde: "Vi ønsker at fremhæve to områder . . . Vi ønsker atter at fremhæve forpligtelsen til at udføre firegenerationsprogrammet, og lægger helt dette ansvar over på enkeltpersonerne og familierne. Hvis de ønsker det kan familierne udvide deres antavle udover de fire generationer.

For det andet præsenterer vi et program for udsøgningen af navne fra genealogiske optegnelser, hvilket vil omfatte kirken verden over. Kirkens medlemmer kan nu yde en ekstra tjenesteindsats ved på denne måde at deltage i udsøgningen af navne gennem dette program som ledes af præstedømmets ledere på lokalt plan.

Præsident Kimball formanede ligeledes-kirkens medlemmer til at skrive deres personlige historie og også til at deltage i en familieorganisation.

Udsøgningsprogrammet, som har fungeret i St. George i Utah som prøveprojekt det sidste år, præsenteres og iværksættes nu i stave i kirken verden over. I følge ledere fra kirkens genealogiske afdeling vil programmet blive iværksat i mange forskellige områder i verden for at medlemmerne i hvert tempeldistrikt vil sørge for de navne der er nødvendige til deres eget tempel. Hvis for eksempel stavene i St. George tempeldistrikt udfører 250.000 endowments i templet på et år, skal de tilsvarende sørge for ligeså mange navne gennem firegenerationsforskning og ved at udsøge navne fra optegnelserne.

Det bør være hver SDH-families ansvar at indsende nøjagtige firegenerations anetavler og familieskemaer, sagde ældste J. Thomas Fyans, medlem af præsidentskabet for De halvfjerds' første Kvorum og styrende leder for kirkens genealogiske afdeling.

Inden skemaer og anetavler indsendes bør medlemmerne kontrollere at de er nøjagtige og se efter om der er gjort tempelarbejde for alle navnene. De navne, for hvem tempelarbejdet ikke er udført, skal indsendes til afdelingen på de korrekte skemaer.

Senere vil disse navne være at finde på Computer File Index (CFI) (Computer Arkiv Index, CAI) sammen med datoerne for hvornår tempelarbejde og beseglinger blev udført.

"Når et medlem indsender sin fuldstændige firegenerations anetavle, har vedkommende opfyldt sin forpligtelse," sagde ældste Fyans, "Imidlertid er familierne velkomne til at udvide deres anetavle udover de fire generationer, hvis de ønsker de." Han sagde at forskning ud over de fire generationer er værdifuld for udarbejdelse af familiehistorie samt for den glæde det giver at finde sine forfædre.

Udsøgningsprogrammet er et middel til at gå den anden mil i arbejdet, som i den sidste ende vil sikre templets velsignelser for alle forfædre over hvem, der findes optegnelser," forklarede ældste Fyans. Gennem dette program udsøges navne og andre relevante genealogiske oplysninger fra den store og altid voksende samling af mikrofilm i genealogisk afdeling," sagde han.

Udsøgningsprogrammet skal virke i mange områder og skal frembringe et stort antal navne, og det vil varetage udsøgningen af navne på forfædre, som går ud over firegenerationsprogrammet. "Programmet vil hjælpe med til at undgå dobbelt forskning såvel som dobbelt tempelarbejde," sagde ældste Fyans. "Alle er knyttet til hinanden. Vi deler allesammen forfædre. Det som udsøgningsprogrammet gør er på en organise-

ret måde at tilvejebringe en fælles indsats fra medlemmerne, for at udføre det store arbejde for de dødes forløsning.

Udsøgningsprogrammet vil give dem, der er kaldet til at deltage i projektet, lejlighed til at se en mikrofilm og uddrage hvert navn fra den i stedet for kun navnene fra sin egen familielinje, forklarede han. På denne måde søger man ikke kun at finde sine egne forfædre, men bidrager med mange navne.

Derfor hjælper alle hinanden med det genealogiske arbejde.

Stave som involveres i udsøgningsprogrammet skal arbejde med film man modtager fra genealogisk afdeling i Salt Lake City eller de vil få film, som gøres tilgængelige fra deres eget område.

"De lokale præstedømmeledere vil blive involveret i at finde frem til optegnelser i deres eget område," sagde George Fudge, leder for genealogisk afdeling. "De vil få hjælp gennem retningslinier fra genealogisk afdeling, som vil vejlede dem til hvor de skal finde optegnelser og hvorledes de skal fremskaffe dem."

I løbet af dette år vil mange stave blive involveret i programmet, og hver stav skulle blive selvforsynende med hensyn til antallet af navne det uddrages og antallet af endowments der udføres.

Udsøgningsprogrammet bør begynde at fungere i områder hvor der findes et genealogisk grensbibliotek, da det nødvendige udstyr findes der og mange mennesker allerede er uddannet til arbejdet. "Til sidst vil ethvert bibliotek blive draget ind i arbejdet," sagde broder Fudge.

Flere stave kan involveres i eet program. Dette afgøres af de lokale ledere. Dem, der ønsker at påbegynde et sådant program i deres område, skal anmode om instruktioner gennem deres regionalrepræsentant. Ved generalkonferencen blev alle regionalrepræsentanter retmæssigt belært om, hvorledes et sådant program påbegyndes. Det er op til stavspræsidenterne at afgøre hvor mange personer der skal kaldes til at uddrage navne. Alle forhold skal afklares gennem præstedømmets kanaler og embedsmændene i genealogisk afdeling inden programmet påbegyndes i et givent område.

Selv om det er for tidligt at sige noget om hvor mange navne der vil blive fremskaffet i løbet af det kommende år gennem sådanne programmer, sagde bror Fudge at arbejdet i stort omfang vil øge tilvejebringelsen af navne til tempelarbejde.

"Sidste år blev der mikrofilmet mere end 100 millioner navne, men der blev kun udført 3.555.000 endowments i kirken," sagde han. "Selv om vi har et stort antal navne opført, kan der ikke gøres arbejde for dem, førend navnene er uddraget fra filmen og indsendt.

Vi har et stort antal navne som venter på at blive uddraget."

Navneudsøgningsprogrammet skulle nedskære denne hob af navne, idet genealogiske missionærer i de forskellige stave begynder at indsende navne til tempelarbejde i stort omfang.

Under det nye program vil en genealogisk stavsmissionær i gennemsnit uddrage 20 navne i timen eller 80 navne på 4 timer. Der skal 80 personer til at udføre tempelarbejde for disse mennesker inden for næsten det samme tidsrum — 4 timer.

Således kan een persons arbejde skaffe arbejde til 80 mennesker på samme tid.

"Dette er i sandhed et spændende program," sagde ældste Fyans. "Det er een af de mest dramatiske ændringer i vort genealogiske arbejde og tempelarbejde, siden dette arbejde blev påbegyndt.

Church News.